

Sygn. akt II KK 487/22

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2022 r. na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie K. D., D. D., P. G., P. C. i P. D.,

wniosków obrońców skazanych o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 22 listopada 2021 r., sygn. akt X Ka 461/20, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 19 grudnia 2019 r., sygn. akt II K 664/15,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

K. D., D. D., P. G., P. C. i P. D. zostali prawomocnie skazani za przestępstwa z ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, przy czym K. D. dodatkowo został skazany za czyn z art. 263 § 2 k.k. Kasacje od wyroku Sądu odwoławczego zostały wniesione przez obrońców skazanych, przy czym wszystkie skargi zawierają wnioski o wstrzymanie wykonania w/w orzeczenia.

Obrońca skazanych P. C. i P. D. podniosła w skardze m.in. zarzut rażącego naruszenia art. 60 § 3 k.k. wobec jego niezastosowania, mimo obligatoryjnego charakteru tego przepisu i spełnieniu przez skazanych przesłanek w nim wymienionych. W przekonaniu skarżącej natychmiastowe wykonanie orzeczenia mogłoby spowodować poważne skutki dla skazanych oraz ich rodzin z uwagi na „złożenie wyjaśnień obciążających współsprawców w popełnionych przestępstwach oraz ujawnienie informacji o popełnianych innych przestępstwach popełnionych przez innych sprawców, nie objętych toczącym się postępowaniem karnym”.

W przypadku skazanego D. D. kasacje wywiodło trzech jego obrońców. Adwokat P. F. uzasadniał wniosek doniosłością podniesionych zarzutów kasacyjnych. W jego przekonaniu charakter tych zarzutów wskazuje na oczywistą ich zasadność, co powoduje, że wykonywanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i „w zasadzie nieodwracalne skutki” dla skazanego.

Adwokat A. W. podniósł, że uzasadnieniem wniosku jest kierunek kasacji polegający „na kwestionowaniu udziału w obrocie narkotykami oraz brakami dowodowymi”. Zwrócił też uwagę, że na skazanym ciąży zobowiązania finansowe, co do których wykonania „niezbędnym jest pobyt w warunkach wolnościowych”.

Trzeci obrońca, adwokat J. K. stwierdził, że wobec rangi zarzutów kasacyjnych może nastąpić uniewinnienie skazanego, co spowoduje, iż w przypadku wcześniejszego wykonania orzeczenia, istnieje realne niebezpieczeństwo doznania przez skazanego dolegliwości, której nie powinien być ponieść.

Podobnie obrońca skazanego P. G. argumentował, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego poważne, dolegliwe i nieodwracalne skutki, gdyż przedstawiona w kasacji argumentacja „rodzi wysokie prawdopodobieństwo” jej uwzględnienia.

Obrońca skazanego K. D. także uzasadnia konieczność wstrzymania wykonania orzeczenia wobec tego skazanego wagą podniesionych zarzutów, skutkiem czego zachodzi wysokie prawdopodobieństwo ich uwzględnienia.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Wszystkie wnioski są bezzasadne i nie zasługują na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, że instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, jako odstępstwo od reguły wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w. Wprowadza bowiem wyjątek od zasady niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, zaś prawomocne wyroki korzystają z domniemania ich prawidłowości. Samo wniesienie kasacji nie ma więc *ex lege* wpływu na wykonanie zaskarżonego nią prawomocnego orzeczenia, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Nie stanowi zatem ani dostatecznej podstawy do wstrzymania wykonania prawomocnych wyroków, ani nie wzrusza prawomocności zaskarżonego orzeczenia. Nawet widoczna zasadność wniesionej kasacji nie zawsze musi

prorowadzić do wstrzymania wykonania orzeczenia. Jakkolwiek sąd kasacyjny powinien mieć w polu widzenia, by nie dopuścić do sytuacji, iż skazany poniesie będące następstwem wyroku niepowetowane straty, to powinien też rozważyć, czy zachodzi wysokie prawdopodobieństwo, że następstwem uwzględnienia kasacji będzie wydanie przez sąd powszechny orzeczenia łagodniejszego, względnie nawet uniewinnienie skazanego przez Sąd Najwyższy. Za podjęciem decyzji o wstrzymaniu wykonania zaskarżonego kasacją wyroku muszą przemawiać: bardzo wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, nietrafność merytoryczna wyroku oraz ustalenie, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero wówczas, gdy niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej, już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki.

W przedmiotowej sprawie wskazane we wnioskach okoliczności nie uzasadniają uruchomienia nadzwyczajnej instytucji wstrzymania wykonania prawomocnego orzeczenia. Na obecnym etapie postępowania nie można stwierdzić zaistnienia tak istotnych powodów do uznania słuszności wniesionych kasacji, aby uchylenie wyroku Sądu odwoławczego i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania stało się wysoce prawdopodobne, a tym bardziej, by można było już teraz stwierdzić potrzebę uniewinnienia któregoś ze skazanych. Jakkolwiek takiej okoliczności nie można wykluczyć, to jednak przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być przecież całościowa i merytoryczna ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacjach zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie merytorycznego rozpoznawania nadzwyczajnych skarg. Także ocena, czy w przypadku któregoś ze skazanych zachodzi konieczność obligatoryjnego zastosowania instytucji z art. 60 § 3 k.k., jest możliwa dopiero po dokonaniu

odpowiednio pogłębionej analizy prawnej i faktycznej w kontekście podniesionych zarzutów.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[as]